

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0357/2012

31.10.2012

BETÄNKANDE

om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken
(baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den
gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken)
(12562/2011 – 2012/2138(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Arnaud Danjean

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
RESERVATION.....	23
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	24

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

**om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken)
(12562/2011 – 2012/2138(INI))**

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets årsrapport till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och framför allt den del som rör den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) (12562/2011 – C7-0000/2012),
- med beaktande av rapporten av den 23 juli 2012 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik till rådet om GSFP,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 23 juli 2012 om GSFP,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 1 december 2011 om GSFP,
- med beaktande av resursinitiativet i Gent vid det informella mötet med EU:s försvarsministrar i september 2010,
- med beaktande av artiklarna 2, 3, 24 och 36 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av punkt 43 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning¹,
- med beaktande av avdelning V i EU-fördraget och av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av FN-stadgan,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin med rubriken ”Ett säkert Europa i en bättre värld”, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003, och rapporten om dess genomförande med titeln ”Att skapa säkerhet i en värld i förändring”, som antogs av Europeiska rådet den 11–12 december 2008,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2010 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken²,

¹ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

² EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 63.

- med beaktande av sin resolution av den 23 november 2010 om civil-militärt samarbete och utvecklingen av civil-militär kapacitet¹,
- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2011 om utvecklingen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken efter Lissabonfördragets ikraftträdande²,
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2011 om konsekvenserna av den ekonomiska krisen på försvarssektorn i EU:s medlemsstater³,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 15 oktober 2012 om situationen i Mali,
- med beaktande av artikel 119.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0357/2012), och av följande skäl:
 - A. Den geostrategiska bakgrunden för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) genomgår en radikal förändring, särskilt till följd av omstörtningarna i Mellanöstern och Nordafrika (inklusive revolutioner, konflikter och/eller regimförändringar i Libyen, Tunisien, Egypten och Syrien), uppkomsten av nya aktörer med regionala eller rent av globala ambitioner på den internationella arenan och den nya inriktningen för USA:s försvarspolitiska prioriteringar mot Asien och Stillahavsområdet.
 - B. Hoten och utmaningarna mot den globala säkerheten blir samtidigt allt fler på grund av de osäkra förhållanden som uppstått till följd av det förhållningssätt som tillämpats av stater och icke-statliga aktörer (till exempel terrororganisationer) som deltar i program som på ett farligt sätt bidrar till spridningen av massförstörelsevapen (däribland kärnvapen), eskaleringen av lokala kriser i EU:s närområde med allvarliga regionala konsekvenser (exempelvis den pågående konflikten i Syrien), den osäkra övergångsprocessen i arabländerna och dess säkerhetsdimension (exempelvis i Libyen och på Sinaihalvön), utvecklingen i det pakistansk-afghanska området mot bakgrund av det annonserade tillbakadragandet av Natos militära styrkor samt de ökade terrorhoten i Afrika, särskilt i Sahel, på Afrikas horn och i Nigeria.
 - C. Klimatförändringarna anses allmänt vara en stor drivkraft och en ökande faktor bakom hoten mot global säkerhet, fred och stabilitet.
 - D. EU måste bemöta dessa hot och utmaningar genom att tala med en röst, så att konsekvens tryggas, agera i en anda av solidaritet mellan medlemsstaterna och använda alla medel och instrument som står till buds för att säkerställa fred och säkerhet för sina medborgare.
 - E. GSFP – som ingår i Gusp, vars mål anges i artikel 21 i EU-fördraget – ger unionen en operativ kapacitet som bygger på civila och militära medel.

¹ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 7.

² Antagna texter, P7_TA(2011)0228.

³ Antagna texter, P7_TA(2011)0574.

- F. GSFP måste i högre grad bidra till freden och stabiliteten i världen genom sina uppdrag och operationer inom ramen för EU:s övergripande strategi för ett land eller en region, även genom multilateralt samarbete inom och med internationella organisationer – särskilt FN – och regionala organisationer, i överensstämmelse med FN-stadgan.
- G. Nedrustning och icke-spridning ingår i GSFP, vilket måste betonas i EU:s politiska dialog med tredjeländer. Dessa aspekter utgör också en skyldighet för EU enligt internationella konventioner och avtal. Ett sådant åtagande är helt och hållet i linje med GSFP:s mål om civil och militär kapacitetsuppbyggnad.
- H. Genom Lissabonfördraget infördes omfattande innovationer som kräver att GSFP stärks, men som ännu är långt ifrån att utnyttjas till fullo.
- I. Sedan 2003 har EU lanserat 19 civila uppdrag och 7 militära insatser inom ramen för den europeiska säkerhets- och försvarspolitik, sedermera GSFP, och 11 civila och 3 militära insatser är i nuläget på gång.

EN STRATEGISK RAM FÖR GSFP

En ny strategisk ram

1. Europaparlamentet betonar att EU bör vara en global politisk aktör på den internationella arenan i syfte att främja internationell fred och säkerhet, skydda sina intressen i världen och garantera sina medborgares säkerhet. Parlamentet anser att EU bör kunna ta sitt ansvar vid internationella hot, kriser och konflikter, framför allt i sitt närområde. Parlamentet understryker i detta sammanhang att EU måste föra en konsekvent politik och snabbare och effektivare ta sitt ansvar i dessa fall.
2. Europaparlamentet betonar i detta avseende att EU måste befästa sin strategiska autonomi genom en stark och effektiv utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik som gör att unionen kan agera på egen hand om det blir nödvändigt. Denna strategiska autonomi kommer att förbli en illusion utan en trovärdig civil och militär kapacitet. Parlamentet påminner om att denna strategiska autonomi bygger på respekt för befintliga allianser, särskilt med avseende på Nato, och på bevarandet av starka transatlantiska förbindelser, så som betonas i artikel 42 i EU-fördraget, samt på ett vederbörligt iakttagande och stärkande av en genuin multilateralism som ledstjärna för EU:s internationella krishanteringsinsatser.
3. Europaparlamentet oroas över att EU kan stå inför en strategisk tillbakagång, inte bara på grund av de minskade försvarsbudgetarna till följd av den finansiella och ekonomiska krisen i Europa och i världen, utan också på grund av den relativa och smygande marginaliseringen av EU:s instrument och kapacitet för hantering av kriser, i synnerhet på det militära området. Parlamentet konstaterar också att vissa medlemsstaters bristande engagemang i denna fråga har negativa effekter.
4. Europaparlamentet anser att EU har en viktig roll att spela för att skapa säkerhet för sina medlemsstater och medborgare. EU bör sträva efter att stärka sin egen och sina grannländers säkerhet och inte överlåta detta ansvar på andra. Parlamentet insisterar på att EU måste kunna bidra på ett meningsfullt sätt till internationella fredsbevarande insatser runtom i världen.

5. Europaparlamentet konstaterar att den europeiska säkerhetsstrategin, som utarbetades 2003 och sågs över 2008, trots sina alltjämt giltiga konstateranden och analyser börjar bli inaktuell och inte längre räcker för att göra det möjligt att förstå dagens värld.
6. Europaparlamentet uppmanar därför ännu en gång Europeiska rådet att ge vice ordföranden/den höga representanten i uppdrag att lägga fram en vitbok om EU:s säkerhet och försvar som definierar EU:s strategiska intressen mot bakgrund av föränderliga hot, i ljuset av medlemsstaternas säkerhetskapacitet, EU-institutionernas förmåga att agera ändamålsenligt i säkerhets- och försvarspolitiska frågor samt EU:s partnerskap, i synnerhet med sina grannar och med Nato, och som beaktar de föränderliga hoten och utvecklingen av EU:s förbindelser med sina allierade och partner, liksom med tillväxtekonomier.
7. Europaparlamentet betonar vikten av en sådan strategisk ram, som ger vägledning för EU:s yttre åtgärder och formulerar tydliga prioriteringar för unionens säkerhetspolitik.
8. Europaparlamentet anser att vitboken bör bygga både på de principer som infördes genom de europeiska säkerhetsstrategierna från 2003 och 2008 och på de nya säkerhetsbegrepp som har börjat användas under senare år, till exempel ”skyldigheten att skydda”, ”människors säkerhet” och ”effektiv multilateralism”.
9. Europaparlamentet betonar vikten av en teknisk översyn, inom Europeiska försvarsbyrån och i samarbete med Nato, av EU-medlemsstaternas militära styrkor och svagheter. Vitboken kommer att utgöra grunden för EU:s framtida strategi och ge vägledning för den medellångsiktiga och långsiktiga strategiska programplaneringen av både den civila och militära kapacitet som ska utvecklas och förvärvas med hänseende på GSFP.
10. Europaparlamentet välkomnar rådets slutsatser av den 23 juli 2012 om GSFP och tillkännagivandet av ett möte om försvarsfrågor som Europeiska rådet ska hålla någon gång under 2013. Medlemsstaterna och Europeiska rådets ordförande uppmanas att se till att Europaparlamentet involveras i förberedelserna inför det rådsmötet.
11. Europaparlamentet välkomnar rapporten från vice ordföranden/den höga representanten om de viktigaste principerna och valen för GSFP, som delvis avser säkerhets- och försvarsområdet. Parlamentet betonar dock att ambitionsnivån för GSFP:s framtid måste höjas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att med stöd av vice ordföranden/den höga representanten utnyttja detta verktyg – som stadgas av Lissabonfördraget – till dess fulla potential i en situation där många kriser fortfarande pågår, även i EU:s direkta närområde, och där USA:s ändrade fokus blir alltmer uppenbart.
12. Europaparlamentet välkomnar bidraget från Weimarinitiativet, som Spanien och Italien ställt sig bakom, till att stimulera agendan för GSFP, tillsammans med den drivkraft som detta initiativ skapat på de tre nyckelområdena institutioner, insatser och kapacitet. Parlamentet uppmanar dessa länder att leva upp till sitt åtagande om att behålla en ambitiös vision för GSFP, och ser deras agerande som ett föredöme som bör följas av alla övriga medlemsstater.

GSFP i centrum för en övergripande strategi

13. Europaparlamentet välkomnar rådets slutsatser av den 23 juli 2012 om GSFP och tillkännagivandet om att kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten ska lägga fram ett gemensamt meddelande om den övergripande strategin. Parlamentet påminner både kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten att involvera Europaparlamentet i detta arbete.
14. Europaparlamentet betonar att EU:s styrka jämfört med andra organisationer ligger i dess unika potential att mobilisera alla tillgängliga politiska, ekonomiska, utvecklingsinriktade och humanitära instrument till stöd för unionens civila och militära krishantering, uppdrag och insatser, under en enda politisk myndighet – vice ordföranden/den höga representanten – och att denna övergripande strategi ger EU en unik och brett erkänd flexibilitet och effektivitet.
15. Europaparlamentet anser dock att genomförandet av den övergripande strategin måste garantera att EU bemöter specifika risker med lämpliga civila och/eller militära medel. Parlamentet insisterar på att den övergripande strategin bör förlita sig lika mycket på GSFP som den gör på andra instrument för yttre åtgärder.
16. Europaparlamentet betonar att GSFP i och med dessa insatser är EU:s viktigaste krishanteringsverktyg, eftersom den ger unionens åtgärder en politisk trovärdighet och synlighet och samtidigt tillåter en politisk kontroll.

Genomförandet av Lissabonfördraget

17. Europaparlamentet erinrar om att det genom Lissabonfördraget infördes ett antal betydande nya inslag i GSFP som dock ännu inte har börjat tillämpas. I detta sammanhang beklagar parlamentet att vice ordföranden/den höga representanten inte har beaktat de resolutioner som parlamentet utfärdat tidigare och som efterlyser ett aktivare och enhetligare genomförande av de nyheter som infördes genom Lissabonfördraget:
 - Rådet kan nu ge en grupp av stater ansvar för ett uppdrag för att bevara unionens värden och främja dess intressen.
 - Ett permanent, strukturerat samarbete kan etableras mellan medlemsstater som uppfyller högre krav på militär kapacitet och som har gjort mer bindande åtaganden på området med tanke på de mest krävande uppdragen.
 - En klausul om ömsesidigt försvar och en klausul om solidaritet infördes genom fördraget.
 - Europeiska försvarsbyrån anförtros viktiga uppgifter när det gäller att utveckla medlemsstaternas militära kapacitet, däribland att stärka försvarssektorns industriella och teknologiska bas, formulera en EU-politik för kapacitet och försvarsmateriel samt genomföra det permanenta strukturerade samarbetet.
 - En startfond bör inrättas för förberedande verksamhet inför uppdrag som inte belastar unionsbudgeten.
18. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att tillhandahålla den nödvändiga drivkraften för att utveckla Lissabonfördragets potential, så att EU får tillgång till alla tänkbara åtgärder på den internationella arenan inom ramen för den

övergripande strategin, oavsett om det är genom sin ”mjuka makt” eller genom mer kraftfulla åtgärder där så är nödvändigt, och alltid i överensstämmelse med FN-stadgan.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att aktivt samarbeta med vice ordföranden/den höga representanten och rådet för att anta Lissabonfördragets bestämmelser om GSFP som en del av sina nationella försvarsstrategier.
20. Europaparlamentet välkomnar den förlängning av uppdragen som får göras inom ramen för GSFP till skillnad från de föregående ”Petersberguppdragen”, så som föreskrivs i artikel 43 i EU-fördraget. Parlamentet konstaterar dock att denna ambition ännu inte återspeglas i de beslut som fattats efter att Europeiska utrikestjänsten inrättats.

CIVILA OCH MILITÄRA INSATSER

21. Europaparlamentet betonar att GSFP så långt bidragit till krishantering, fredsbevarande åtgärder och en stärkt internationell säkerhet. Parlamentet insisterar på att GSFP nu måste möjliggöra ingripanden i alla typer av kriser, även i sammanhang med högintensiva konflikter i det egna närområdet, och vara tillräckligt långtgående för att få en verklig inverkan i det berörda området.
22. Europaparlamentet noterar att 14 insatser för närvarande pågår, 11 civila och 3 militära. Parlamentet välkomnar inledandet av tre nya civila insatser under sommaren 2012, på Afrikas horn (Eucap Nestor), i Nigeria (Eucap Sahel-Niger) och i Sydsudan (Euavsec Sydsudan), liksom planeringen av ett civilt uppdrag till stöd för gränskontroller i Libyen. Parlamentet anser att dessa uppdrag utgör ett första tecken på att agendan för GSFP håller på att väckas till nytt liv. Parlamentet understryker vikten av en förbättrad ram för att ta lärdom av uppdrag och insatser.
23. Europaparlamentet beklagar dock att EU inte till fullo utnyttjar de militära verktygen inom GSFP, trots att ett antal kriser skulle ha kunnat motivera ett EU-ingripande, bland annat i Libyen och Mali. Parlamentet betonar att man bör överväga bistånd till en reform av säkerhetssektorn i de länder som genomgått den arabiska våren, särskilt i Nordafrika och i Sahelregionen. I detta sammanhang vill parlamentet se en intensifiering av den pågående planeringen för möjliga militära insatser, och efterlyser samtidigt en omvärdering av pågående uppdrag.
24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att gå från ord till handling och genom befintliga resurser, protokoll och avtal ställa sin kapacitet till förfogande för GSFP, exempelvis i form av stridsgrupper eller gemensamma snabbinsatsstyrkor.

Västra Balkan

25. Europaparlamentet erinrar om och välkomnar den politiska, strategiska och symboliska vikten av EU:s engagemang på västra Balkan, som har bidragit till fred och säkerhet i regionen. Parlamentet påpekar dock att regionen fortfarande står inför ett antal utmaningar som utgör ett trovärdighetstest för EU. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och rådet att omvärdera EU:s bidrag till säkerheten på västra Balkan, med särskilt fokus på stärkandet av rättsstaten, skyddet av minoriteters rättigheter och kampen mot organiserad brottslighet och korruption.

26. Europaparlamentet välkomnar resultatet av det första civila EUPM-uppdraget i Bosnien och Hercegovina, som avslutades den 30 juni 2012 och som jämte insatsen Eufor Althea har bidragit till dialogen mellan landets olika entiteter och till ett befästande av rättsstaten.
27. Europaparlamentet konstaterar att personalstyrkan i Eufor Althea-insatsen i Bosnien och Hercegovina, som inleddes 2004, stadigt har minskat. Parlamentet stöder därför en avslutning av detta uppdrag och förespråkar en ny typ av EU-stöd till kapacitetsuppbyggnad och utbildning för de väpnade styrkorna i Bosnien och Hercegovina.
28. Europaparlamentet stöder den roll som spelas av uppdraget Eulex Kosovo, som verkar i en besvärlig politisk miljö, och ser positiv på att mandatet har förlängts med ytterligare två år, fram till den 14 juni 2014.
29. Europaparlamentet framhåller uppdragets positiva betydelse när det gäller att hjälpa Kosovo att bekämpa organiserad brottslighet på alla nivåer samt att skapa en rättsstat och inrätta rätts-, polis- och tullväsenden som är fria från all politisk inblandning, i enlighet med internationell och europeisk bästa praxis och standard. Parlamentet konstaterar att uppdraget omstrukturerats och minskat i omfattning, och ser detta som tydliga tecken på de framsteg som hittills har gjorts.
30. Europaparlamentet framhåller dock att mycket återstår att göra om Eulex ska kunna åstadkomma sina uppgifter fullt ut och vinna Kosovos befolknings fulla förtroende, särskilt den serbiska folkgruppen. Parlamentet uppmanar Eulex Kosovo att stärka sin verksamhet i norra Kosovo och att mer grundligt delta i utredningar och lagföring av korruptionsfall på hög nivå.
31. Europaparlamentet uppmanar Eulex särskilda utredningsgrupp att fortsätta att med största omsorg och noggrannhet utreda de frågor som väckts av Europarådets rapport om sanningshalten i anklagelserna om olaglig organhandel. Parlamentet uppmanar Eulex att med fullt stöd av de bidragande länderna genomföra ett vittnesskyddsprogram – omfattande exempelvis åtgärder för flyttning av vittnen – så att en rigorös domstolsprövning kan slå fast de faktiska omständigheterna.
32. Europaparlamentet konstaterar att Kfor-styrkans närvaro fortfarande är oundgänglig för att garantera säkerheten i Kosovo och att många frågetecken kvarstår kring effektiviteten och framtiden för samordningen mellan Natos militära uppdrag och EU:s civila uppdrag. Parlamentet uppmanar därför vice ordföranden/den höga representanten att regelbundet rapportera om utvecklingen för Eulex Kosovo-uppdraget, vars mandat förlängts till den 14 juni 2014, vilket välkomnas, samt om de uppnådda resultaten och förbindelserna med Natos militära styrkor.

Afrikas horn

33. Europaparlamentet välkomnar EU:s nya strategi för Afrikas horn, som genomför den övergripande strategin för bekämpning av sjöröveri och dess orsaker, liksom EU:s ledande roll för säkerhetsfrågorna i regionen, som stärker EU:s synlighet och trovärdighet i fråga om krishantering. Parlamentet ser positivt på att rådet i maj 2012 satte igång verksamheten vid EU:s operationscentrum till stöd för GSPF-uppdrag på Afrikas horn.

34. Europaparlamentet konstaterar att tre insatser (Eunavfor Atalanta, EUTM Somalia och Eucap Nestor) för närvarande pågår till nytta för regionen, och betonar behovet att fortsätta att samordna EU:s ingripanden med det internationella samfundets ansträngningar, först och främst Afrikanska unionen (AU), för att åstadkomma en fungerande och demokratisk stat i Somalia. Parlamentet anser att EU:s operationscentrum leder till en bättre samordning av strategin för Afrikas horn.
35. Mot bakgrund av den politiska och säkerhetsmässiga utvecklingen i Somalia rekommenderar Europaparlamentet medlemsstaterna och vice ordföranden/den höga representanten att i samråd med Somalias legitima myndigheter, AU, den mellanstatliga utvecklingsmyndigheten (Igad) och USA titta på möjligheten att inleda en reformprocess för säkerhetssektorn.
36. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av uppdraget Eucap Nestor, och vädjar till Tanzania att godta uppdraget, som syftar till att bygga upp marin försvarskapacitet i Djibouti, Kenya och Seychellerna och stödja rättsstaten i Somalia (till att börja med i Puntland och Somaliland) genom en utveckling av en ansvarig kustpolisstyrka och ett rättsväsen som till fullo respekterar rättsstatliga principer, öppenhet och insyn samt de mänskliga rättigheterna.
37. Europaparlamentet begär att Eucap Nestor-uppdraget samordnas med andra initiativ som rör sjöfartsskydd, till exempel Marsic och Mase, vilka finansieras genom stabilitetsinstrumentet respektive Europeiska utvecklingsfonden. Parlamentet rekommenderar att Eucap Nestor utvidgas till andra länder så snart de uppfyller de nödvändiga kraven.
38. Europaparlamentet hyllar det vitala bidrag som insatsen Eunavfor Atalanta lämnat för att bekämpa sjöröveriet i Adenviken och i västra Indiska oceanen, liksom insatsens humanitära bidrag till sjösäkerhet genom att skydda Världslivsmedelsprogrammets fartyg och andra sårbara fartyg. Parlamentet godkänner förlängningen av dess mandat till december 2014. Parlamentet godkänner också utvidgningen av detta uppdrags verksamhetsområde till Somalias kustområden samt territorialvatten och inre farvatten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla tillräckliga medel för denna insats, såväl till havs som i luften, och uppmanar handelsfartyg att fortsätta att tillämpa god sjöfartssed för att minska risken för angrepp. Parlamentet välkomnar Nederländernas bidrag till Atalanta-insatsen i form av en skyddsgrupp på däck som ska garantera säkerheten för hjälpkonvojer, och uppmanar de övriga medlemsstaterna att bidra på liknande sätt.
39. Europaparlamentet slår fast att sjöröveri kan likställas med organiserad brottslighet och att det, för handelsfrihetens skull och för skyddet av en viktig sjöfartsled, är viktigt att strypa sjöröveriets ekonomiska lönsamhet och tackla de grundläggande orsakerna till sjöröveri genom ett långsiktigt engagemang som främjar goda styrelseformer och legitima möjligheter för befolkningen att bli ekonomiskt självförsörjande. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera spårbarheten för de finansiella flöden som skapas av denna verksamhet och att underlätta informationsutbytet mellan Eunavfor Atalanta och Europol.

40. Europaparlamentet framhåller den positiva roll som spelas av uppdraget EUTM Somalia, i nära samarbete med Uganda, AU och USA, genom utbildningen av över 3 000 somaliska rekryter, varav omkring 2 500 redan har återintegrerats i de somaliska säkerhetsstyrkorna, samtidigt som rättsstaten främjas. Parlamentet anser att uppdraget i synnerhet har bidragit till att förbättra situationen i och omkring Mogadishu genom att stärka Somalias och Amisoms säkerhetsstyrkor. Parlamentet kräver att uppdragets arbete koncentreras på att upprätta ansvarstagande och insynsvänliga lednings- och kontrollstrukturer och en budgetram som möjliggör regelbundna löneutbetalningar, liksom på att minimera antalet avhopp bland utbildade soldater.
41. Europaparlamentet godkänner förlängningen av mandatet för EUTM Somalia till december 2012 och betoningen på de somaliska nationella säkerhetsstyrkornas lednings- och kontrollkapacitet, specialiserade kapacitet och kapacitet att sköta sin egen utbildning, med avsikten att överföra ansvaret för utbildningen till lokala aktörer. Parlamentet konstaterar att EU kommer att få fortsätta med utbildningsinsatserna efter 2012, och uppmanar i detta hänseende Europeiska utrikestjänsten att undersöka möjligheten att, så snart säkerhetssituationen i Somalia tillåter det, överföra hela eller delar av utbildningen till de delar av landet som kontrolleras av myndigheterna, med hänsyn till förbättringen av säkerhetssituationen. Parlamentet rekommenderar att EUTM Somalia tillåts delta närmare i processen för att rekrytera och integrera personal som fått denna militära utbildning.
42. Europaparlamentet betonar att modellen med EUTM-insatsen, som med hjälp av relativt blygsamma ekonomiska, materiella och mänskliga resurser har gett EU en viktig regional roll i Östafrika, skulle kunna användas även i andra områden, särskilt Sahel.

Sahel

43. Europaparlamentet uttrycker sin djupaste oro över framväxten av ett instabilt område i Sahel som utmärks av ömsesidigt förstärkande brottslighet, särskilt olaglig handel med droger, vapen och människor, och väpnade angrepp av radikala terroristgrupper som hotar den territoriella integriteten för staterna i regionen och vars aktivitet skulle kunna leda till uppkomsten av ett varaktigt laglöst område på en del av Malis territorium som sprids till grannländerna, vilket skulle öka hotet mot europeiska intressen och europeiska medborgare i området, vilka redan har fallit offer för mord och bortföranden. Parlamentet understryker därför behovet att stödja en stabil regering i Mali för att förhindra att landet upplöses och motverka de omfattande spridningseffekter detta skulle kunna få i form av en utbredning av brottslighet och konflikter.
44. Europaparlamentet betonar det säkerhetshot som denna situation utgör för Europa som helhet. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang vice ordföranden/den höga representanten och rådet att snabbt och fullständigt genomföra EU-strategin för Sahel, som antogs i mars 2011, och att vidta lämpliga säkerhetsåtgärder, vid behov med hjälp av GSFP-uppdrag, för att hjälpa staterna i regionen att stärka sin kapacitet att bekämpa gränsöverskridande organiserad brottslighet och terroristgrupper.
45. Europaparlamentet välkomnar lanserandet av uppdraget Eucap Sahel-Niger, som är specifikt avsett att hjälpa Niger att hantera dessa säkerhetsutmaningar. Parlamentet konstaterar att detta uppdrag i sin helhet ingår i den globala strategin för Sahel, men beklagar att det berör endast ett land, trots andra länder i regionen, framför allt Mali, har

ett akut och trängande behov att bygga upp sin kapacitet och bemöta hoten mot sin territoriella integritet.

46. Europaparlamentet välkomnar rådets slutsatser av den 15 oktober 2012 om situationen i Mali, där man begär att arbetet snarast möjligt fortsätter med att planera en eventuell GSFP-insats, i synnerhet genom att utveckla ett krishanteringskoncept rörande en omorganisation och utbildning av Malis försvar.
47. Europaparlamentet begär att planeringen fortsätter för en insats som tillsammans med Ecowas stöder en omstrukturering av de maliska väpnade styrkorna, i syfte att göra landets säkerhetsstyrkor mer effektiva och tillåta det att återta kontrollen över sitt territorium.

Libyen

48. Europaparlamentet välkomnar kommissionens och medlemsstaternas humanitära bistånd och civilskyddsverksamhet i det förflutna, till stöd för FN-organ i Libyen och i grannländerna. Parlamentet anser dock att den libyska krisen skulle ha kunnat utgöra ett lämpligt tillfälle för EU att demonstrera sin förmåga att agera på ett mer sammanhållet sätt, även militärt om så krävs, i full överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolutioner, i en omfattande kris som utspelar sig i EU:s omedelbara närområde och som direkt påverkar stabiliteten i detta. Det är beklagligt att avsaknaden av en gemensam politisk vilja bland medlemsstaterna och en ideologiskt motiverad motvillighet mot att EU använder sin egen kapacitet ledde till att EU fick spela en biroll. Parlamentet noterar ovilligheten hos vissa av medlemmarna i FN:s säkerhetsråd att ge EU tillåtelse att inleda sin humanitära militära insats i Libyen.
49. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att dra lärdom av den libyska krisen, både med avseende på EU:s beslutsprocess och Natos militära ingripanden, i fråga om kapacitet men också – och framför allt – i fråga om den politiska konsekvensen och solidariteten mellan medlemsstaterna samt relationen mellan EU och dess GSFP å ena sidan och Nato å andra sidan.
50. Europaparlamentet anser att EU har en viktig roll att spela i processen för en institutionell övergång i Libyen, framför allt när det gäller demobilisering och integration av medlemmarna i de revolutionära brigaderna, omorganisationen av de väpnade styrkorna och hjälp med kontrollen av gränserna på land och till havs. Det är beklagligt att EU:s bidrag till säkerhetssektorn låter vänta på sig och att svårigheterna med att planera och genomföra detta bidrag öppnar dörren för bilaterala initiativ med tveksam synlighet och enhetlighet. Parlamentet stöder ett påskyndande av planeringen för ett civilt uppdrag för att bistå vid gränskontrollerna.

Sydsudan

51. Europaparlamentet noterar lanseringen av uppdraget Euavsec Sydsudan som är avsett att stärka säkerheten vid flygplatsen i Juba. Parlamentet ställer sig dock frågande till om ett GSFP-uppdrag för att garantera säkerheten vid denna flygplats är rätt väg att gå, eftersom kommissionen skulle ha kunnat genomföra ett sådant uppdrag med hjälp av stabilitetsinstrumentet.

Demokratiska republiken Kongo

52. Europaparlamentet betonar Demokratiska republiken Kongos betydelse för freden och stabiliteten i Afrika och stöder Monuscos insatser för att skydda civilbefolkningen i de östra delarna av landet.
53. Europaparlamentet välkomnar EU:s insatser inom ramen för de två uppdragen Eusec DR Kongo och Eupol DR Kongo för att befästa rättsstaten i landet. Parlamentet noterar dock att de båda uppdragen är för små med tanke på omfattningen av deras respektive uppgifter, och att ett aktivt samarbete med de kongolesiska myndigheterna är nödvändigt för att uppnå konkreta resultat.

Afghanistan

54. Europaparlamentet välkomnar uppdraget Eupol Afghanistan, som syftar till att införa en civil polisstyrka och ett rättssystem för att göra det möjligt för det afghanska folket att ta huvudansvaret för dessa områden i arbetet med att återuppbygga den afghanska staten. Parlamentet betonar att detta uppdrag, som ska pågå fram till den 31 maj 2013 och eventuellt förlängas till den 31 december 2014, är en del av det internationella samfundets globala ansträngningar för att tillåta det afghanska folket att ta sitt öde i egna händer efter att Natos trupper dras tillbaka 2014. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och rådet att inleda djupgående samtal, även med Europaparlamentet, om utvecklingen av EU:s övergripande insatser och om Eupol-uppdraget, särskilt med avseende på Afghanistan efter 2014.

De palestinska territorierna

55. Europaparlamentet anser att polisuppdraget för de palestinska territorierna, Eupol Copps, vars syfte är att hjälpa den palestinska myndigheten att bygga upp institutionerna i en framtida palestinsk stat på området för brottsbekämpning och straffrätt, under palestinsk ledning och i enlighet med bästa internationella standard, är en framgång. Parlamentet konstaterar att detta uppdrag är en del av EU:s ansträngningar för att få till stånd en palestinsk stat i fredlig samexistens med Israel.
56. Europaparlamentet beklagar djupt att insatserna inom uppdraget EU BAM Rafah har avbrutits sedan Hamas tog kontrollen över Gazaremsan och att personalstyrkan har minskats, samtidigt som parlamentet betonar att uppdragets fortsatta närvaro i regionen visar på EU:s vilja att bidra till alla åtgärder som kan underlätta dialogen mellan israeler och palestinier. Det är beklagligt att den israeliska regeringen inte har tillåtit chefen för uppdraget Eupol Copps att samtidigt vara chef för uppdraget EU BAM Rafah och att högkvarteret för detta uppdrag ligger i Tel Aviv och inte i östra Jerusalem.

Georgien

57. Europaparlamentet betonar den positiva roll som observationsuppdraget EUMM Georgien spelar, framför allt som stöd till dialogen och för att återinföra förtroendeskapande åtgärder mellan parterna, men beklagar att detta uppdrag ännu inte fått tillstånd att besöka de ockuperade territorierna i Abchazien och Sydossetien, där Ryssland av

Europaparlamentet, Nato, Europarådet och vissa medlemsstater har förklarats vara en ockupationsstyrka.

Irak

58. Europaparlamentet noterar att uppdraget Eujust Lex-Irak, vars mandat har förlängts till den 31 december 2013, är EU:s första integrerade ”rättsstatsuppdrag” avsett att bidra till inrättandet av ett professionellt straffrättsligt system i Irak som bygger på rättssäkerhet. Parlamentet konstaterar dock att en stabil situation ännu är långt borta i Irak, vilket framgår tydligt av de regelbundna angreppen i landet, och att situationen förvärras av den stora osäkerheten i regionen.

Tidigare erfarenheter

59. Europaparlamentet konstaterar att det är viktigt att lära av erfarenheterna från uppdrag och insatser som utförts inom ramen för GSFP, och berömmar det arbetet som utförts i denna riktning av Europeiska utrikestjänstens direktorat för krishantering och planering och av EU:s militära stab. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att regelbundet rapportera om resultatet av detta arbete till Europaparlamentet.

60. Europaparlamentet anser att de erfarenheter som gjorts i samband med civila uppdrag och insatser är särskilt viktiga. Parlamentet påpekar att EU har uträttat ett omfattande arbete på detta område med goda resultat. Det mervärde som EU:s civila insatser har genererat bör beaktas när uppgifterna ska samordnas mellan EU och dess partner och allierade i samband med internationell krishantering.

KAPACITET OCH STRUKTURER FÖR GENOMFÖRANDET AV INSATSER

61. Europaparlamentet konstaterar att EU:s militära insatser fortfarande alltför ofta brottas med problem att få styrkebidrag och att trovärdigheten för GSFP äventyras om en trovärdig kapacitet uteblir. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att aktivt tillhandahålla personal och utrustning av kvalitet.

62. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska utrikestjänstens strukturer för krishantering är underbemannade, både på den civila och den militära sidan, vilket inverkar negativt på utrikestjänstens reaktionsförmåga och bidrar till en viss marginalisering av GSFP. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att snarast möjligt åtgärda denna situation. Parlamentet betonar att det måste finnas en direkt koppling mellan vice ordföranden/den höga representanten och krishanteringsstrukturen inom GSFP.

Civil personal och kapacitet

63. Europaparlamentet framhåller medlemsstaternas svårigheter att tillhandahålla kvalificerad och utbildad personal i tillräcklig omfattning för de civila GSFP-uppdragen. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att undersöka olika sätt att hjälpa medlemsstaterna att öka antalet poliser, domare och högt specialiserad personal inom offentlig förvaltning som kan användas inom civila GSFP-uppdrag.

64. Europaparlamentet noterar förlängningen av det civila kapacitetsmålet för 2010 efter detta datum och välkomnar antagandet av ett flerårigt program för utveckling av civil kapacitet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, särskilt de berörda ministerierna, att vidta åtgärder för att genomföra detta program.
65. Europaparlamentet understryker behovet att man – vid sidan av de kapaciteter som nämnts i samband med det civila kapacitetsmålet som avser polis, domare och högt specialiserad förvaltningspersonal – utarbetar bättre riktlinjer och kapacitet för medling för att på så sätt tillhandahålla lämpliga resurser för medling i god tid och på ett samordnat sätt.
66. Europaparlamentet konstaterar med oro att arbetet med att utse, samordna och utplacera civil personal för GSFP-uppdrag i vissa medlemsstater fortfarande blir lidande av att skiljaktiga nationella rutiner och kriterier tillämpas. Parlamentet efterlyser mer samordning mellan medlemsstaterna och en kartläggning av bästa praxis på området.
67. Europaparlamentet beklagar i detta sammanhang att vice ordföranden/den höga representanten och medlemsstaterna har lämnat parlamentets tidigare resolutioner, som innehöll krav på tillräcklig och kompetent civil personal och omfattande kapacitet, utan beaktande. Parlamentet erinrar i detta sammanhang om rådets slutsatser av den 21 mars 2011 om prioriteringarna avseende GSFP:s civila kapacitet och anser att de fortfarande är lika relevanta, nämligen att
- locka ett tillräckligt antal kvalificerade och utbildade personer,
 - utveckla adekvata verktyg för uppdragen, inbegripet en färdigutvecklad goalkeeper, flexibla förberedande åtgärder, bättre mekanismer för att utrusta civila uppdrag (inbegripet inrättande av en lösning på det permanenta lagret),
 - fortsätta genomförandet av den förberedande verksamheten för civila uppdrag i överensstämmelse med relevanta bestämmelser i EU-fördraget,
 - förstärka konsekvensbedömningen och tillämpningen av tillvaratagna erfarenheter, och att
 - förstärka samarbetet med tredjeländer och internationella organisationer.

Militär personal och kapacitet

68. Europaparlamentet konstaterar att EU för närvarande brottas med betydande ekonomiska begränsningar och att medlemsstaterna, av såväl ekonomiska och budgetmässiga som politiska skäl, med eller utan koppling till krisen i euroområdet, befinner sig i en fas med minskande eller i bästa fall bibehållna försvarsbudgetar. Parlamentet framhåller att dessa åtgärder kan påverka den militära kapaciteten i negativ riktning och därmed även EU:s förmåga att verkligen ta på sig sitt ansvar för att bevara freden, förebygga konflikter och stärka den internationella säkerheten.
69. Europaparlamentet uppmärksammar den tilltagande militära kapaciteten och vapenkapaciteten i Asien och särskilt i Kina, och efterlyser en bredare dialog med regionen, med betoning på säkerhets- och försvarsfrågor.

70. Europaparlamentet betonar att ökningen av externa insatser under de senaste åren, såväl i Irak och Afghanistan som i Afrika, däribland Libyen, har medfört – och fortfarande medför – en betydande ekonomisk börda för de deltagande staterna i dessa insatser. Parlamentet konstaterar att dessa kostnader får direkta konsekvenser för utmattning och förtida nedslitning av utrustningen, men även för staternas villighet att delta i GSFP-insatser, med tanke på budget- och kapacitetsbegränsningarna.
71. Europaparlamentet betonar att medlemsstaternas sammanlagda försvarsbudgetar i absoluta tal står sig bra i jämförelse med utgifterna för de viktigaste framväxande stormakterna och att problemet alltså är politiskt snarare än budgetrelaterat, från definitionen av en europeisk industriell och teknisk bas till gemensamt utnyttjande av viss operativ kapacitet. Parlamentet påpekar att EU-omfattande konsortier, gemensamma initiativ och förslag om sammanslagningar av europeiska företag skulle kunna bidra till att utveckla en europeisk försvarsindustri.
72. Europaparlamentet konstaterar att de militära insatserna i Libyen, som inleddes av Frankrike och Storbritannien med stöd av USA och senare togs över av Nato, har belyst vissa EU-länders förmåga att ingripa i allvarliga konflikter, men också deras svårigheter att genomföra sådana insatser under en längre tid, främst på grund av bristen på grundläggande kapacitet, exempelvis för lufttankning, underrättelseverksamhet eller precisionsstyrda vapen.
73. Europaparlamentet påminner om sin resolution av den 14 december 2011 om konsekvenserna av finanskrisen för försvarssektorn i EU:s medlemsstater, och betonar att dess rekommendationer är relevanta för att utveckla medlemsstaternas militära kapacitet i en anda av sammanslagning och gemensamt utnyttjande av resurser.
74. Europaparlamentet välkomnar bilaterala avtal såsom det fransk-brittiska fördraget om militärt samarbete och uppmanar övriga medlemsstater att överväga sådana bilaterala eller multilaterala avtal om militärt samarbete och militär integrering, eftersom detta är ett viktigt kostnadsbesparande verktyg som kan förhindra dubbelarbete och tjäna till att bygga upp GSFP och EU:s framtida säkerhetsintegrering från grunden.
75. Europaparlamentet välkomnar de första framstegen för EU-initiativet till ”sammanslagning och gemensamt utnyttjande” och berömmar Europeiska försvarsbyråns arbete, som har fastställt elva prioriterade åtgärdsområden. Parlamentet betonar framför allt framstegen på de fyra områdena lufttankning, övervakning till havs, medicinskt stöd och utbildning. Detta initiativ bör dock förses med en strategisk ram.
76. Europaparlamentet beklagar att initiativet till sammanslagning och gemensamt utnyttjande ännu inte har täppt till någon av de luckor som identifierades i samband med kapacitetsmålet för 2010. Parlamentet noterar medlemsstaternas motvilja att axla bördan och ta ledningen för ett av de 300 föreslagna projekt för sammanslagning och gemensamt nyttjade som lades fram av EU:s militära stab i april 2011.
77. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att före Europeiska rådets möte om försvarsfrågor, planerat till nästa år, göra en kartläggning av befintlig EU-kapacitet och se till att initiativet blir hållbart i längden, i syfte att sätta igång en planeringsprocess för ett europeiskt försvar.

78. Europaparlamentet välkomnar Europeiska försvarsbyråns förslag om att ta fram en frivillig uppförandekod för sammanslagning och gemensamt utnyttjande, i syfte att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna kring förvärv, användning och delad ledning av militär kapacitet.
79. Europaparlamentet stöder i synnerhet projektet för lufttankning, som också har ett inslag av förvärv. I detta sammanhang uttrycker dock parlamentet sin besvikelse över de begränsade resultat som detta projekt förväntas ge, då det endast innebär att befintlig kapacitet förnyas i stället för att ny kapacitet skapas. Parlamentet insisterar på att medlemsstaterna bevarar detta initiativs EU-karaktär, och anser att Organisationen för gemensamt försvarsmaterielsamarbete (Occar) skulle vara lämplig för att hantera den del som avser förvärv.
80. Europaparlamentet välkomnar det avtal som ingicks den 27 juli 2012 mellan Europeiska försvarsbyrån och Occar och som kommer att göra det möjligt att institutionalisera relationen mellan de båda organisationerna, upprätta ett mer integrerat samarbete kring programmen för utveckling av militär kapacitet samt utbyta sekretessbelagda uppgifter.
81. Europaparlamentet påminner om att kriget i Libyen även har belyst bristen på fjärrstyrda spaningsplan i EU:s väpnade styrkor, och konstaterar att det i Europa för närvarande finns två konkurrerande projekt för medelhögflygande luftfartyg med lång flygtid (MALE). Parlamentet noterar även det fransk-brittiska samarbetet kring obemannade stridsflygplan, som skulle vinna på att inte vara exklusivt utan öppet för andra EU-partner.
82. Europaparlamentet anser att inrättandet av det europeiska kommandot för flygtransporter är ett konkret och lyckat exempel på sammanslagning och gemensamt nyttjande, och betonar att inrättandet av en flotta med A400M inom denna struktur avsevärt skulle stärka EU:s och dess medlemsstaters mobiliseringskapacitet. Parlamentet uppmanar alla deltagande stater att överföra alla tillgängliga transportmedel till det europeiska kommandot för flygtransporter, och uppmanar de medlemsstater som inte deltar att gå med i kommandot.
83. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet, medlemsstaterna och Europeiska försvarsbyrån att överväga innovativa lösningar för att öka EU:s mobiliseringskapacitet, som en del av en dubbel strategi: ett offentlig-privat partnerskap på området för flygtransporter, med utgångspunkt i en liten flotta med A400M, som skulle göra det möjligt att transportera såväl humanitärt bistånd vid katastrofer som utrustning och personal vid uppdrag och insatser inom ramen för GSFP.
84. Europaparlamentet insisterar på att en uppbyggnad av EU-kapacitet också bör leda till ett befästande av det europeiska försvarets industriella och tekniska bas. Parlamentet påminner i detta sammanhang om vikten av att välja europeiska alternativ och om relevansen av en rättsakt om att ”köpa europeiskt”.
85. Europaparlamentet konstaterar att finans- och budgetkrisen i EU och dess medlemsstater kommer att leda till förluster av sakkunskap om inte ett större bi- eller multilateralt program lanseras på EU-nivå, och att krisen också kan leda till att en högt specialiserad industristruktur försvinner. Parlamentet betonar att medelstora europeiska företag i

försvarsindustrin också har påverkats av den ekonomiska och finansiella krisen och att de kan bidra till ekonomin och skapa arbetstillfällen i vissa medlemsstater.

86. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag inom ramen för Horisont 2020 om framtida EU-finansierad civil-militär forskning och upphandling för GSFP-uppdrag. Parlamentet konstaterar med oro att anslagen för forskning och teknik minskar, vilket på lång sikt kommer att påverka EU:s förmåga att behålla en trovärdig försvarskapacitet som bygger på hela spektrumet av vapen och militär utrustning. Parlamentet påminner medlemsstaterna om deras åtagande att öka de anslag som öronmärks för försvarsrelaterad forskning och teknik till åtminstone 2 procent av försvarsbudgeten, och erinrar om att investeringar i forskning och försvarsteknik har gett betydande resultat i fråga om civila användningsområden.
87. Europaparlamentet välkomnar de senaste initiativen och projekten som rör it-försvaret. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att föra ett ännu närmare samarbete med Europeiska försvarsbyrån om utveckling av försvarskapacitet, bland annat när det gäller it, särskilt med tanke på förtroendeskapande och sammanslagning och gemensamt nyttjande. Parlamentet ser positivt på att it-försvaret kommer att vara en av Europeiskas försvarsbyråns prioriterade frågor på området för försvarsrelaterad forskning och teknik.
88. Europaparlamentet välkomnar Europeiska försvarsbyråns insatser för att bevara det europeiska försvarets industriella och tekniska bas, liksom initiativet av kommissionsledamöterna Michel Barnier och Antonio Tajani för att inom kommissionen inrätta en arbetsgrupp med ansvar för att bevara och utveckla detta strategiska verktyg, som syftar till att garantera EU:s och dess medlemsstaters oberoende på försvarsområdet. Parlamentet ber kommissionen att hålla parlamentet informerat om det pågående arbetet i arbetsgruppen, och uppmanar kommissionen att i framtiden involvera parlamentet.
89. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut genomföra direktivet om offentlig försvarsupphandling (2009/81/EG¹) för att uppnå bättre driftskompatibilitet mellan olika typer av utrustning och motverka fragmenteringen av marknaden, som ofta gynnar tredjeländer.
90. Europaparlamentet välkomnar kommissionens industripolitiska meddelande av den 10 oktober 2012 med titeln ”En starkare europeisk industri för tillväxt och ekonomisk återhämtning”, där man erkänner att försvarssektorn handikappas av ett starkt nationellt tänkande och flaggar för en övergripande strategi till stöd för försvarsindustrins konkurrenskraft.
91. Europaparlamentet betonar betydelsen av Europeiska försvarsbyråns kapacitetsutvecklingsplan och uppmanar medlemsstaterna att bättre integrera denna plan i sin nationella planering och att visa större intresse för att delta i Europeiska försvarsbyråns projekt.
92. Europaparlamentet anser att rådet och medlemsstaterna ytterligare bör stödja den EU-kapacitet som kan möjliggöra besparingar genom sammanslagning, framför allt

¹ EUT L 216, 20.8.2009, s. 76.

Europeiska försvarsbyrån, EU:s satellitcentrum och Europeiska säkerhets- och försvarsakademien.

93. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att ge Europeiska försvarsbyrån tillräckliga medel och kvalificerad personal så att den kan utföra alla sina uppgifter enligt Lissabonfördraget. Parlamentet betonar att detta bör beaktas inom ramen för nästa fleråriga budgetram.

En rymdpolitik till stöd för GSFP

94. Europaparlamentet betonar att ett EU som vill vara oberoende i fråga om beslutsfattande och operationer måste ha tillräckliga satellitresurser för rymdbaserad bildframställning, underrättelseinsamling, kommunikation och rymdövervakning. Parlamentet anser att ytterligare sammanslagning och gemensamt nyttjande skulle kunna tillämpas på dessa områden, antingen på bilateral grund eller tillsammans med EU:s satellitcentrum med avseende på programmen Helios, Cosmo Skymed och SAR-Lupe. Parlamentet hoppas att Muis-programmet, som ska ersätta den nuvarande generationen av observationssatelliter, kommer att bli en förebild för samarbete både europeiska länder emellan och med Europeiska utrikestjänsten och EU:s politiska och militära organ.
95. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang rådet och kommissionen att utforska möjligheten till ett ekonomiskt bidrag från EU i framtida rymdprogram för satellitbilder, för att göra det möjligt för EU:s politiska och militära organ och Europeiska utrikestjänsten att, på begäran och utifrån sina egna behov, av satelliterna ”beställa” och få tillgång till satellitbilder över krisdrabbade regioner eller regioner där ett GSFP-uppdrag ska inledas.
96. Europaparlamentet upprepar behovet av EU-finansiering till projektet för global övervakning för miljö och säkerhet, som liksom Galileo-programmet bör bli en central struktur för EU.

Stärkt snabbinsatsförmåga

97. Europaparlamentet konstaterar att ingen av de taktiska insatsstyrkorna hittills använts, trots ändringarna av Athena-mekanismen, parlamentets tidigare resolutioner och riktlinjerna för användning av EU:s insatsstyrkor, så som begärdes i exempelvis Weimar-skrivelsen, fastän de skulle kunna fungera som en första insatsstyrka i väntan på avlösning av andra styrkor som är bättre utrustade för långsiktig utplacering.
98. Europaparlamentet anser att denna situation undergräver trovärdigheten för de taktiska insatsstyrkorna som instrument och för GSFP i stort, eftersom de hade kunnat användas redan tidigare. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta att vara aktiva och uppfylla sina åtaganden i fråga om detta instrument, med tanke på att det uteblivna utnyttjandet av de taktiska insatsstyrkorna – trots flera tillfällen att ta dem i bruk – blivit en belastning mot bakgrund av de stora ekonomiska och mänskliga resurser som investerats i dem.
99. Europaparlamentet påminner om att Athena-mekanismen bör justeras ytterligare så att andelen gemensamma kostnader ökas, för att på så sätt skapa en jämlikare fördelning av

bördorna för militära insatser och undanröja de hinder som avhåller medlemsstaterna från att inta en ledande roll i GSFP-uppdrag.

100. Europaparlamentet stöder processen för en översyn av krishanteringsförfarandena, som bör fullföljas före årsskiftet och främja en snabbare utplacering av civila och militära GSFP-insatser. Parlamentet anser att krishanteringsförfarandena även fortsättningsvis bör förbehållas GSFP-insatserna och inte omfatta andra instrument, eftersom detta skulle riskera att betunga förfarandena. Parlamentet stöder även en översyn av finansieringsförfarandena i syfte att göra tilldelningen av medel flexiblare och snabbare.

Strukturer och planering

101. Europaparlamentet anser att den roll som EU:s operationscentrum anförtrotts för att samordna uppdragen på Afrikas horn är ett första steg mot inrättandet av en EU-kapacitet för planering och ledning av insatser med tillräckliga personalstyrkor och kommunikations- och kontrollhjälpmedel. Parlamentet beklagar dock att centrumet varken är permanent eller en medelpunkt för planeringen och genomförandet av civila uppdrag och militära insatser.

102. Europaparlamentet upprepar sin begäran om inrättandet av ett EU-högkvarter för operativ planering och ledning av civila uppdrag och militära insatser inom Europeiska utrikestjänsten, om nödvändigt genom ett permanent, strukturerat samarbete.

103. Europaparlamentet noterar den villighet som uttrycks av rådet i dess slutsatser från december 2011 om att stärka kapaciteten för planering framåt. Parlamentet stöder utvidgningen av befogenheterna för EU:s militära stab i detta avseende, och anser att EU:s operationscentrum också skulle kunna bistå den militära staben i denna uppgift.

104. Europaparlamentet noterar med intresse uppdelningen av lägescentralen i två nya enheter, ”situationsrummet” och underrättelseanalyscentrumet (Intcen), och välkomnar det faktum att det senare måste utökas om medlemsstaterna vill utveckla Gusp och GSFP.

105. Europaparlamentet förespråkar att tillfälliga eller permanenta tjänster för säkerhetsexperten bör inrättas vid de EU-delegationer som är viktigast för GSFP i syfte att bättre förmedla säkerhetsfrågorna. Man bör överväga den förebyggande roll som dessa experttjänster kan få i säkerhetsfrågor och i systemen för tidig varning.

PARTNERSKAP

EU/Nato

106. Europaparlamentet konstaterar att EU och Nato, som förenas av ett strategiskt partnerskap vilket bekräftades på nytt vid toppmötet i Chicago, båda är aktiva i ett antal insatsområden som exempelvis Kosovo, Afghanistan och kampen mot sjöröveri i Adenviken och Indiska oceanen. Parlamentet erinrar i detta hänseende om vikten av ett gott samarbete mellan EU och Nato.

107. Europaparlamentet menar att en uppbyggnad av EU:s civila och militära kapacitet också gynnar Nato och skulle bidra till synergieffekter mellan de båda organisationerna.

108. Europaparlamentet betonar att blockeringen i och med tvisten mellan Turkiet och Cypern inte har hindrat EU och Nato från att föra en politisk dialog via lämpliga kanaler, samarbeta genom kontakter mellan personalen och samordna sin verksamhet. Parlamentet vill dock att denna tvist får en lösning så att samarbete mellan de båda organisationerna kan förbättras.

109. Europaparlamentet välkomnar samarbetet mellan EU och Nato på området för militär kapacitet, framför allt för att undvika all överlappning mellan initiativet för sammanslagning och gemensamt nyttjande av EU:s kapacitet och Natos initiativ Smart Defense.

110. Europaparlamentet understryker vikten av praktiskt samarbete på området för it-säkerhet och it-försvar på grundval av den befintliga komplementariteten inom utveckling av försvarskapacitet, och betonar behovet av närmare samarbete i detta avseende, särskilt när det gäller planering, teknik, utbildning och utrustning.

111. Europaparlamentet uttrycker sin besvikelse över utvecklingen av civila strukturer för krishantering inom Nato, och konstaterar att detta på ett onödigt sätt överlappar den redan befintliga och väl utvecklade EU-kapaciteten.

EU/AU

112. Europaparlamentet välkomnar samarbetet mellan EU och AU i syfte att bevara freden och stabiliteten på den afrikanska kontinenten. Parlamentet konstaterar att EU bidrar till inrättandet av en freds- och säkerhetsstruktur i Afrika, och stöder i detta syfte fredssträngningarna från AU och regionala afrikanska organisationer, exempelvis Ecowas, för att bekämpa instabilitet, osäkerhet och terrorhot från Afrikas horn till Sahel.

113. Europaparlamentet erinrar om att EU fortfarande är den främsta bidragsgivaren till Amisoms budget, och betonar behovet av en strategisk vision för detta uppdrags framtid.

EU/FN

114. Europaparlamentet välkomnar det goda samarbete som har utvecklats mellan Europeiska utrikestjänsten och FN:s avdelning för fredsbevarande insatser. Parlamentet konstaterar att EU med sina taktiska insatsstyrkor skulle kunna tillhandahålla en första insatsstyrka för akuta fredsbevarande insatser i väntan på avlösning av en FN-styrka.

EU/OSSE

115. Europaparlamentet understryker betydelsen av samarbetet mellan EU och OSSE i regioner av gemensamt intresse och om frågor som konfliktförebyggande, krishantering och återuppbyggnad efter konflikter samt främjande och stärkande av rättsstaten. Parlamentet uttrycker sin tillfredsställelse med att detta samarbete har utökats och fördjupats under de senaste åren, men efterlyser bättre samordning och fler synergier när det gäller att hantera kriser och konflikter, undvika dubbelarbete och utveckla kostnadseffektiva strategier.

EU/tredjeländer

116. Europaparlamentet understryker att det är fortsatt viktigt med starka transatlantiska band, och välkomnar samarbetet mellan EU och USA i fråga om krishanteringsinsatser, bland annat EUTM Somalia, Eunavfor Atalanta, Eulex Kosovo och Eupol Afghanistan.

117. Europaparlamentet välkomnar de ramavtal som EU hittills undertecknat med ett dussintal tredjeländer för att dessa ska kunna delta i civila och militära insatser inom ramen för GSFP.

118. Europaparlamentet uppdrar åt sin talman att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Natos generalsekreterare, ordföranden för Natos parlamentariska församling, FN:s generalsekreterare, OSSE:s tjänstgörande ordförande samt ordföranden för OSSE:s parlamentariska församling.

RESERVATION

Om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken)

(12562/2011 – C7-0000/2012 – 2012/2138(INI))

Utskottet för utrikesfrågor, föredragande: Arnaud Danjean

Reservation av Sabine Lösing och Willy Meyer, för GUE/NGL

Detta betänkande förordar en ytterligare militarisering av EU, kräver militär autonomi genom ökade satsningar på vapen-, försvars- och militärsektorerna trots den finansiella och ekonomiska krisen och militära (utbildnings)insatser, framställer EU som en militär allians samt förespråkar samarbete mellan EU och Nato.

Vi motsätter oss betänkandet av följande skäl:

- Det saknar civil och fredlig konfliktlösning, utan fokuserar i stället på EU-försvar, ingripande och militarisering med ett fokus på bindande, permanent, strukturerat samarbete samt förespråkar ingripanden via ställföreträdare.
- Det går in för militära ingripanden, kräver ytterligare och utökade militära åtgärder, insisterar på kraftfulla GSFP-uppdrag och stöder EU:s högkvarter.
- Det uppmuntrar till användning av utvecklingsbistånd (EUF) för att finansiera säkerhetsoperationer.
- Det stöder och uppmuntrar ytterligare civil-militärt samarbete och förordar att politiska områden underordnas GSFP.
- Det andas utpressning genom att försvarsbesparingar sägs leda till förlorad trovärdighet.
- Det gynnar försvarsindustrin.
- Det stöder och pressar på för att Athena-mekanismen och stridsgrupper ska användas.

Vi kräver

- en radikal nedrustning, även av kärnvapen, på EU-nivå och global nivå,
- att utvecklingsbistånd inte används för militära ändamål,
- att all verksamhet genomförs strikt i enlighet med FN-stadgan och folkrätten,
- ett civilt EU, strikta civila fredliga strategier för konfliktlösning, åtskillnad mellan civila och militära åtgärder,
- en strikt åtskillnad mellan EU och Nato.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	25.10.2012
Slutomröstning: resultat	+: 48 -: 7 0: 8
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Libor Rouček, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson, Boris Zala, Karim Zérubi
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Laima Liucija Andrikiienė, Charalampos Angourakis, Jean-Jacob Bicep, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Diogo Feio, Hélène Flautre, Antonio López-Istúriz White, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Luis Yáñez-Barnuevo García